

Hans Lensvelt (61) is eigenaar en ceo van *Lensvelt Contract Furniture*, in 1962 opgericht door zijn vader. Hij heeft nog geen idee wie het bedrijf over twee jaar, wanneer hij met pensioen wil, zal overnemen.

‘Mijn ouders zeiden altijd: we willen geen kind in de zaak. En al helemaal niet meerdere, dan wordt het pas echt hommeles. Ze wisten waar ze het over hadden. Ze zaten in een Brabantse “ondernemersbubbel” en zagen te vaak dat overnames binnen een familie misgingen. Ru-zies, onenigheid, levenslange conflicten: dat wilden ze voorkomen. In 1990 nam ik het bedrijf over.’

‘Ik heb er nooit spijt van gehad. Maar, dat moet gezegd: ondernemers hebben een zwaar leven. De kopzorgen worden vaak onderschat. Ik scheerde met mijn zaak meermaals langs de afgrond, en nog steeds. Als ik het zou willen verkopen, is het nagenoeg niks waard. Iedere winst die wij maken, stoppen we direct weer terug in het bedrijf. In innovatie, in events, in mooie presentaties in Milaan, in het een van de boegbeelden zijn van Dutch Design. Daar gaat het voor mij om, daar geniet ik van. Niet van geld.’

‘Toen ik bij mijn ouders in het bedrijf kwam, mid jaren tachtig, was ik nog een broekie van een jaar of 25. Ik kwam nooit met het doel de scepter te zwaaien. Ik wilde vooral mijn ouders helpen. Zij deden nog administratie met carbonpapier, ik zag de opkomst van de pc en hielp hen met automatiseren. Mijn vader was geen technaut, ik ben dat wel. Hij was meer een verkoper, maar vooral: hij hield van mooie dingen maken. Dat heb

ik van hem geërfd; de liefde voor het creëren.’

‘Wat ik anders deed dan hij, toen ik eenmaal aan het roer stond: ik ging bedrijven overnemen. Maakte Lensvelt groter. Niet perse omdat ik dat wilde, maar omdat een paar leveranciers met wie wij werkten, failliet waren gegaan. Wij zaten met de gebakken peren en overname was de oplossing. In 2006 zijn we gefuseerd met Gispen, waar ik ook weer uit gegooid ben. Toen ik dit aan mijn vader vertelde – ik stond na een trans-Atlantische vlucht ‘s ochtends heel vroeg aan de deur – zei hij alleen maar: wil je suiker in je koffie? Oftewel, het interesseerde hem geen zier, hij wilde vooral weten hoe het mij verging. Dat vond ik heel roerend. Dat de naam Lensvelt eventueel van de gevel zou verdwijnen, maakte mijn vader geen bal uit.’

Pensioen

‘Deze houding heb ik van hem overgenomen. Wat ik vooral belangrijk vind, is hoe het onze mensen vergaat. Na mijn ontslag bij Gispen heb ik het bedrijf met onze medewerkers – velen werkten er al tientallen jaren – weer over kunnen nemen. Met uitzondering van een enkele; deze man bezoekt mij nog steeds in mijn dromen.’

‘1 januari 2023, dat is de datum dat ik met pensioen wil gaan. Aan wie ik het overdraag, is nog steeds de vraag. Als ik het bedrijf aan “een jonge hond” zou overdragen, houdt Lensvelt geen medewerkers over. Lean-and-mean management, *return on investment*: bedrijfskundigen worden tegenvoor-

dig vooral getraind om *assholes* te zijn. Ik heb zes kinderen en twee stiefkinderen. Genoeg potentieel om het bedrijf straks aan over te doen, zou je zeggen.’

‘En dat klopt, de kinderen hebben veel kwaliteiten. De jongste drie gaan nog naar school. Maar mijn oudste dochter, Pauline, heeft eerder al de vintage tak voor haar rekening genomen. Voor mij was dit een uit de hand gelopen hobby, zij heeft van Canoo – *classics are never out of fashion* – een winstgevende onderneming gemaakt. Ontzettend knap. Mijn zoon Thomas werkt sinds vijf jaar bij Lensvelt, hij is verantwoordelijk voor de logistiek. Doet hij heel goed. En dan hebben we Max; hij zou Lensvelt best kunnen leiden, denk ik. Maar toen ik de eventuele samenwerking tussen Max en Thomas met hen besprak, liep het al uit op gedoe. Het leek me geen goed voorteken. Dat kan je wel gaan lijmen, maar dan gaat het over een jaar of drie als nog fout.’

‘Kortom, ik heb nog geen idee aan wie ik het stokje overdraag begin 2023. Ik probeer nu, samen met mijn algemeen directeur, een nieuwe bedrijfsstructuur te ontwikkelen. Daar gaat veel tijd in zitten, van de tachtig uur per week die ik nog steeds werk. Ik zal hoe dan ook betrokken blijven bij Lensvelt; ik blijf de algemeen directeur aansturen en zal de productontwikkeling en marketing begeleiden. Ook is mijn ex-vrouw, Lia, cfo en mijn huidige vrouw, Swan, is verantwoordelijk voor de marketing. Kortom, Lensvelt is nog niet van Lensvelt af.’ □

Hans Lensvelt: ‘Toen ik een samenwerking tussen mijn zoons besprak, liep het al uit op gedoe.’

‘Dat de naam Lensvelt eventueel van de gevel zou verdwijnen, maakte mijn vader geen bal uit’